

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήναις

Ο Ἑλληνισμὸς πάντοτε τρέφεται μὲ ἐλπίδας αἰτίνες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἢ εἶνε ἀπραγματοποιήτοι ἢ διὰ τὰς ἀπραγματοποιήθουσαν χρειάζεται ἐργασία ἐπιμόνος καὶ θυσία προσωπικῶν συμφερόντων. Ἡ ἐλπίς εἶνε τὸ μόνον ἐφόδιον ὄλων τῶν νεωτέρων Κρατῶν, ἀλλ' ἐλπίς, ἀνευ ἐργασίας δὲν εἶνε δυνατόν ποτὲ νὰ πραγματοποιηθῇ. Ἐκεῖνοι οἵτινες σταυροῦσι τὰς χεῖρας καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀτενίζοντες ἀναφανοῦσιν «ἔχει ὁ Θεὸς» ἀπεδείχθησαν πάντοτε πτωχοὶ τῷ πνεύματι· τὴν πρώτην ἐν τῷ ζητήματι τοῦτο θέσιν κατέχει τὸ καλαίπωρον αὐτὸ ἔθνος ὅπερ ἔχει τὸ ἀτύχημα νὰ ἀγεται καὶ φέρεται ἀπὸ πολιτείας οἵτινες πᾶν ἄλλο ἐμελέτησαν μέχρι τοῦδε ἢ τὴν διορθώσιν τῶν κοινῶς κειμένων. Πάντοτε τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἐξηγέρθη ἐκ τοῦ ληθαργικοῦ ὅταν ὁ κίνδυνος εἶχεν ἤδη σημάνη. Ὅταν ἀπειλητικὰ κύματα ἐμελλον ἀναποδράστως νὰ καταποντίσωσι τὸ ἀνευ πηδαλίου καὶ πλοηγοῦ κλυδωνιζόμενον σκάφος τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας. Καὶ ὅμως, εἰς τοιοῦτους κινδύνους ὁ λαὸς δὲν ἀπεδεικνύσεν, ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων καὶ ὀνείρων ἀπατηλῶν ὑποδαυλιζόμενος, ἐνόμισεν ὅτι ἀπαράσκευος ἠδύνατο νὰ παλαίσῃ κατὰ τῶν κινδύνων τούτων καὶ ἐν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι νὰ ἀναπληρώσῃ ἐκεῖνο τὸ ὅποσον μόνον διὰ πολυετοῦς ἐργασίας, ἐπιμόνου καὶ ἐπιμόχλου κατορθοῦται.

Τὰ πράγματα ἀπέδειξαν ὅτι ἡ τοιαύτη εἰκασία εἶνε πάντοτε ἐσφαλμένη. Αἱ δὲ ἐλπίδες διὰ νὰ γίνουσι πράγματα πρέπει νὰ συνοδεύωνται δι' ἔργων. — Μετὰ τὸν πόλεμον ὄλων ἡ προσοχὴ ἐστράφη πρὸς τὰ ἔργα καὶ ὅλοι ἐζήτησαν τὴν διορθώσιν τῶν κακῶς κειμένων. Οὐδεμία ἄλλη συζήτησις κυριαρχεῖ. Ὅπου καὶ ἂν στρέφῃ τις θὰ ἀκούσῃ ἐπαναλαμβανομένην τὴν εὐχὴν ὅπως τὸ Κράτος τὸ ἐκτροχιασθὲν καὶ κατασυντριβὲν ἀγῆθ' εἰς ὁδὸν εὐθείαν καὶ ἀγούσιν εἰς τὴν εὐημερίαν αὐτοῦ. Ἐξ ὧν ὅμως δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν αἱ εὐχαὶ αὗται ἐκδηλοῦνται ἐν ὧν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐκφέροντας αὐτὰς νὰ ἐξακολουθοῦν ἀδικούντες τὸ δημόσιον, συναλλασσόμενοι μετὰ τῆς πολιτικῆς καὶ ἄλλα ὄργανα πράττοντες παρὰ τοὺς κειμένους νόμους. Μόλις ἡ διορθώσις τῶν κακῶς ἐχόντων ἀρχίσῃ νὰ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς αὐτοὺς τότε κακὸν μέγα, τηλεγραφήματα πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, συλλαλητήρια, διαδήλωσις, ὑπομνήματα περὶ τῆς γενομένης δῆθεν ἀδικίας.

Πολυετὴς διαφθορὰ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ θεραπευθῇ ἐντὸς ἔτους, ἐντὸς μηνῶν ὀλίγων. Διὰ τοῦτο θεωροῦμεν ἀδικον ἐντελῶς τὴν γνώμην ἐκείνων οἵτινες φρονοῦσιν ὅτι ἀμέσως ἔπρεπε νὰ μεταρρυθμισθῇ ὁ στρατός· ἡ διοίκησις, ἡ δικαιοσύνη καὶ ἅπαντες οἱ λοιποὶ κλάδοι. Πῶς ἦτο δυνατόν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν νὰ παρασκευάσῃ ἀμέσως τὰ μέλλοντα νομοθετήματα καὶ νὰ καθο-

ρίσῃ τὰς μελλούσας καὶ εἰσαχθῶσι μεταρρυθμίσεις, ἀφοῦ ὁ στρατὸς ἵστατο ἐπὶ ποδῶς ἵνα καταλάβῃ τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν; Τινὰ ἠδύνατο ἀληθῶς καὶ τώρα νὰ γίνωσιν ἀλλὰ ὡς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ γίνωσι τάχιστα. Ἐκεῖνο τὸ ὅποσον πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν ὅλοι καὶ νὰ ἔχῃ ὁ λαὸς ὡς ἐγκόλιον εἶνε νὰ ὀρίσωμεν τί ζητοῦμεν καὶ ὕστερον νὰ εὕρωμεν τὸν ἄνθρωπον τὸν κατάλληλον ἵνα ἀναθέσωμεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐντολήν νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς μεταρρυθμίσεις καὶ νὰ ἐγκαταστήσῃ διοικήσιν σύμφωνα πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ ἐλληνισμοῦ. Τὸ πρῶτον ἀνήκει εἰς τὸν ἐλληνικὸν λαὸν νὰ τὸ ὀρίσῃ, τὸ δεύτερον ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα. Ταῦτα λέγομεν διότι οὔτε ἀπὸ τὴν διεξαγομένην εἰς τὸν τύπον συζήτησιν ἐννοεῖ τις τί ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ γίνῃ, οὔτε ἀπὸ τὰς πρὸς τὸν Βασιλέα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εισηγήσεις ἐπιτροπῶν, ἐμπόρων, ἀτόμων κτλ. ἐξηκριβώθη τί τὸ ἐλλειπὲς καὶ χρῆζον διορθώσεως. Ἡ αἴτησις τῶν Λακωνίων πρὸς σύστασιν πρωτοδικείου, ἡ τῶν Πυργίων περὶ καταδιώξεως τῶν ληστοφυγόντων, ἡ τῶν Ναυπλιέων περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἐφετερίου εἶνε ζητήματα ἅτινα οὐδόπως πρέπει νὰ ἀπασχολῶσι τὴν ὑψηλὴν καὶ πατρικὴν μέριμναν τοῦ Βασιλέως. Ταῦτα ἀνάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Κυβερνήσεως ἥτις δέον νὰ φροντίσῃ ὑπὲρ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν δικαίων εὐχῶν τοῦ λαοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης εἰς ἐκείνους οἵτινες ἠθελον θεωρηθῇ ἀδικηθέντες. Τοῦ βασιλέως καθήκον εἶνε μόνον νὰ ἐγκαταστήσῃ τοιαύτην πατρικὴν κυβέρνησιν καὶ νὰ πατάξῃ ὅλους τοὺς ἐθνικοὺς λησταντάρτας οἵτινες ἐπέδραμον εἰς τὸ ἐλληνικὸν κοινοβούλιον καὶ ὑπὸ τὴν μαγνύαν τοῦ πατέρος τοῦ ἔθνους ἐκμεταλλεύονται τὰ ὕψιστα τῆς πατρίδος συμφέροντα.

Μέχρι τοῦδε οὔτε ἐπιστήμων, οὔτε ἐμπορος οὔτε νομομαθῆς, οὔτε σωματοῖον τι ἐκ τῶν πολλῶν ὑπαρχόντων προήλθεν ἵνα εἴπῃ τί κρίνῃ ὠφέλιμον νὰ γίνῃ. Ὅλοι φωνάζουν εἰς τὰς κορυφὰς· νομίζετε ἀπὸ τὴν διεξαγομένην συζήτησιν ὅτι εὐρίσκεται εἰς ἀγορὰν κερδοσκοπῶν οἵτινες διὰ φωνῶν καὶ χειρονομιῶν προσπαθοῦν νὰ ἐξαπατήσωσιν ἀλλήλους. Καὶ ἡμεῖς ἐφ' ὅσον οὕτω συζητοῦμεν καὶ οὕτως ἐννοοῦμεν νὰ διορθώσωμεν τὰ κακῶς ἔχοντα δὲν κάμνομεν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἐξαπατῶμεν ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ νὰ γινώμεθα ἀσυνείδητα ὄργανα τῆς φανλοκρατούσης πολιτικῆς. Οὕτως ἐργαζόμενοι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ παρασκευασθῶμεν κρίσεις διὰ τὸ μέλλον, ἀλλὰ χεῖρονες καὶ ὅταν ἀνατελῇ ἐκ νέου πονηρὰ ἡμέρα τὸ ἐλληνικὸν σκάφος θὰ εἶνε συντετριμμένον καὶ θὰ διεξαγάγῃ ἀγῶνα ἀνευ ἐλπίδος οὐδεμιᾶς.

Πρέπει συνεπῶς ἐκεῖνοι οἵτινες δύνανται ἐκ τῶν διαφορῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ ὅσοι ἄλλοι εἰλικρινεῖς πολίτευται ὑπάρχουν νὰ διατυπώσουν ἐν προγράμματι τί πρέπει νὰ

γίνῃ, νὰ ὑποβάλουν αὐτὸ εἰς τὸν Βασιλέα, νὰ ἐπενεγοῦν αἱ δέουσαι τροποποιήσεις σύμφωνα πρὸς τὰς περιστάσεις καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς νὰ εὕρῃ ἐκείνους οἵτινες δύνανται νὰ πραγματοποιήσουν τὴν βελτίωσιν καὶ ἀναγέννησιν τοῦ ἔθνους. Ἄλλως συζήτησις περὶ διορθώσεως χωρὶς οὐδεὶς νὰ τολμᾷ νὰ ὑποδείξῃ τὰ διορθώτέα εἶνε ἐπιβλαβὴς μᾶλλον.

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

9 Ἰουνίου 1898

Τὸ τελωνεῖον ποῦ θὰ στηθῇ. — Ὁ πολὺς Σπανός. — Ὁ μητροπολίτης Ἰωαννίνων. — Τὰ δικαστήρια καὶ ἡ διοίκησις Μετσόβου.

Ἐπὶ δέκα πέντε σχεδὸν μῆνας ἐπτήρησα τὴν φιλίην «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» ἐκ Μετσόβου εἰδήσεων καὶ τοῦτο ἐνεκα τῶν δεινῶν περιστάσεων ὡς διήλθε τὸ ἔθνος ὁλόκληρον καὶ ἰδίᾳ ἡ Θεσσαλίᾳ καὶ ἡ Ἡπείρος αἰτίνες ἔσχον τὸ ἀτύχημα νὰ πληρώσωσι πολὺ ἀκριβῶς τὰ λάθη τῶν κυβερνητῶν τοῦ 1897 Δεληγιάννη καὶ Ράλλη. Εἴθε ὅμως τὸ ἐν Ἡπείρῳ ἰδίως χυθὲν ἐλληνικὸν αἷμα νὰ μὴ πάῃ ἔτσι χαμένον, ὅπως φαίνεται ὅτι ἐπῆγεν.

Τὸ ἐνταῦθα τελωνεῖον μὲ τὴν νέαν ὁροθετικὴν γραμμὴν θὰ καταστῇ εἰς τὸ Χάνι Σαῖτ-Πασᾶ ἐνθα ἦτο πρὶν τὸ ἐλληνικὸν τοιοῦτον, δ' ἐτελώνης ὅμως Ἀσλάν-βέης ἐνεργεῖ ὅπως μείνῃ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐνταῦθα, διότι βλέπετε στενοχωρεῖται ὁ ἀκαθάρτος μπέης εἰς τὴν ἔρημιάν. Δις κατηγορήθη ἐπὶ ἀπιστίᾳ καὶ ἐπὶ καταχρῆσει καὶ τελευταῖον μάλιστα ἦτο νὰ παυθῇ ἀλλὰ δυστυχῶς ἀπηλλάγη πάσης κατηγορίας ὁ πολυμήχανος οὗτος μπέης ἐπειδὴ ἔχει ἰσχυρὰ μέσα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἐσχάτως μάλιστα τοῦ ἔδωσαν οἱ Μετσόβιται καὶ πιστοποιητικὸν καλῆς διαγωγῆς, ὅπερ ἐδῶ ὀνομάζεται εὐχαριστήριον καὶ ἐμείνε παλιν εἰς τὴν καμπύραν μας, ὡς τὸν χαίρωνται λοιπὸν οἱ ὑπογράφοντες.

Πρὸ δύο μηνῶν ὁ μητροπολίτης Ἰωαννίνων ἐχειροτόνησεν ἱερεῖα τὸν ἐπ' ἀνεψιᾷ γαμβρὸν τοῦ ἐνταῦθα Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου Βινεδίκτου Βοΐλα, Γεώργιον Σταυράκη, ἡλικίας εἰκοσιν ἐτῶν, καὶ συνεπῶς ἀμύστακον καὶ ἀγένειον, μὴ ἔχοντα δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τῶν κανόνων τῶν πατέρων ἀπαιτούμενα προσόντα, διότι ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω εἶνε καὶ ἀγράμματος καὶ ἡλίθιος, ὅταν δὲ περᾶ εἰς τοὺς δρόμους κινεῖ ἀντὶ σεβασμοῦ τὸν γέλωτα τῶν ἀνθρώπων. Φαντασθῆτε πόσον ἐξέπεσε τὸ θρησκευτικὸν γόητρον καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς Δεσποτάδες ἀκόμη καὶ ἐπειτα περιμένοντες νὰ πάμε ἐμπρὸς πέρνομεν ἕνα παλῶνταῖο ἐκεῖ ἀπὸ τοῦς δρόμους καὶ σοῦ τὸν καθίζουν παπᾶν ἱ Ποιὸς εἰξεύρει τί μᾶς ἐπιφυλάσσεται ἀκόμη. — Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀφίκετο ὁ νέος Καϊμακάμης Μετσόβου καὶ ἀμέσως ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του, ἐπὶ ἑξ μῆνας καὶ πλέον εἶχον ἐκτελεσθῆναι τὴν, βεκύλ Καϊμακάμην τὸν πρασινωτέρου τοῦρον Γιαννιώτην τὸν Μαλμαντούρη Σαδίκην. Κατ' ἡμᾶς ἔχομεν καλόν· νὰ ἴδωμεν καὶ τὸν καϊμακάμην τί πράγμα θὰ εἶνε. Ἀξάδες εἰς μὲν τὸ ἱσταρὲ μεζιλίστι εἶχομεν τοὺς ἐξόχους νόας τοῦ Μετσόβου, εἰς δὲ τὸ Νταβιέ, δηλαδὴ εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον τοὺς ἱκανωτάτους νομοδιδασκάλους ὅχι μόνον τῶν μαρῶν τούτων, ἀλλὰ καὶ τῶν Γερμανῶν ἀκόμη· αἱ ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμεναι ἀπο-

— "Ανεχώρησε δι' Ἀρταν ὁ κ. Δημήτριος Λαμπρίδης ἑλπορος, εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ ἐκ Μπάγιας κ. Νικόλαος Οἰκονομίδης, φοιτητὴς τῆς ἱατρικῆς. Εἰς Κρήτην ὁ ἐκ Μπάγιας κ. Δημήτριος Δημητριάδης, ἐκ Δρυαρίου ὁ φοιτητὴς κ. Σπυρίδων Βεχαροπούλος.

— Ἀπέκτο ἐκ Μαγνησίας, μετὰ τῆς μητρὸς του

ΤΟ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΔΗΜΗΤ. ΖΙΤΣΑΙΟΥ

καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Τσοπέλοβον ὁ κ. Ἀριστοτέλης Βάντζος. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Μέτσοβον ὁ κ. Δημήτριος Τσανάκας.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Κάτω Σουδενά ὁ κ. Θεοχάρης Τσιάνης.

— Ἀφίκετο ἐκ Αἰδινίου ὁ κ. Μέντρος Ζουμπούλης.

— Ἀφίκετο ἐκ Καΐρου μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἰδηψὸν ὁ ἐξ Ἰωαννίνων κ. Παν. Μπαράσης. Ἐξ Ἀλεξανδρείας δὲ καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἰδηψὸν ὁ ἐκ Σιομποσελίου κ. Νικόλ. Χατζόπουλος.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀργυροκάστρου ἐκ τοῦ χωρίου Τομπόζας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κων[σταντι]νὸν ὁ κ. Ἀθ. Δίλλος. Ἐξ Ἰωαννίνων ὁ κ. Κωνστ. Κλίνας. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἐπισκοπὴν ὁ κ. Ἀλέξ. Βίκουλας. Ἐκ Τσερβαρίου καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Θεσσαλονίκης ὁ κ. Γεώρ. Τσορπατζής. Ἐκ Σερβίων μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ του Ἀθανασίου καὶ ἀνεχώρησε διὰ Ἑλβετίας ὁ ἐκ Κάτω Σουδενῶν κ. Μ. Γκράτζος. Ἐκ Καλωτῆς καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Βόλον ὁ κ. Ἰω. Τενόπουλος καὶ ὁ κ. Ἰω. Βακόλας. Ἐκ Κων[σταντι]νῶν καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἰωάννινα ὁ κ. Εὐάγγελος Τζαμίχας. Ἐκ Λαμίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κάτω Ραβένια οἱ κ.κ. Δημ. Ἐξαρχος, Γεώργ. Ἐξαρχος καὶ ὁ Χριστόδουλος Λαδίας, ἐξ Ἰωαννίνων μετὰ τῆς θείας του κυρίας Κολοβῆ καὶ ἀνεχώρησε διὰ Καβάλλαν ὁ κ. Σπυρίδων Μπογᾶς.

— Ἀφίκετο ἐκ Δοβράς ὁ κ. Μιχ. Προκούμης καὶ ὁ κ. Χαράλαμπος Σταυράτης.

— Ἀφίκετο ἐξ Αἰγύπτου ὁ κ. Π. Πράτσικας.

— Ἐπανήλθεν ἐκ τῶν λουτρῶν Αἰδηψοῦ ὁ φίλος δημοφιλὴς δημοτικὸς σύμβουλος κ. Νάσιος Ζίνης.

— Ἀνεχώρησαν εἰς Κροτσούνιστα οἱ κ.κ. Ἰω. Πασιχίδης μετὰ τῆς οἰκογενείας του. Γεώρ. Ἀναγνωστόπουλος καὶ Γ. Κακαϊδής.

— Ἀφίκετο ἐκ Κονίτης ὁ κ. Π. Ρούβαλης.

— Ὁ ἐξ Ἰωαννίνων κ. Φωκίων Ράδος, ὑποστὰς τὰς ἐξετάσεις αὐτοῦ ἐν τῇ ἱατρικῇ σχολῇ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ μετὰ τὸν ἐπίσημον βαθμὸν «λίαν καλῶς» ἐπισπᾶσαι τὰ συγχαρητήρια τῶν τε καθηγητῶν καὶ τῶν παρισταμένων φίλων. Συγχαίρομεν καὶ ἡμεῖς αὐτὸν καὶ εὐχόμεθα ὅπως ἐν τῷ πρακτικῷ σταδίῳ εἰς ὃ νῦν κατέρχεται μὲ ἐφόδια τελείου ἐπιστήμονος μετ' ὁμοίας ἐπιτυχίας ἐπιδοθῇ.

— Βασίλειος Ἀθανασόπουλος ἐκ Ζαγορίου, ἐπιμελέστατος καὶ ἐπίμονος σπουδαστὴς τῆς ἱατρικῆς, προσελθὼν προχθὲς ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς ἱατρικῆς ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς ἐπιστήμης ταύτης. Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν ἄλλοι φίλοι τὸν συνεχάρησαν, ἡμεῖς δὲ οἶτινες γινώσκομεν τὰς ἀτυχεῖς οἰκογενειακὰς περιστάσεις, ὅφ' ἂν κατὰ τὸν χρόνον τῶν σπουδῶν του περικυλώθη καὶ τοὺς κινδύνους, καθ' ὧν ἐπὶ λαισε, σφίγγομεν τοῦ καλοῦ νέου πάρα πολὺ θερμῶς τὴν χεῖρα καὶ τὸν συγχαίρομεν, διότι νυχθημερὸν κοπιᾶν καὶ ἐπιμόχθως μελετῶν, ἤγαγε εἰς πέρας ἔργον, εἰς ὃ ἄλλοι ἤθελον ἀνυπερθέτως ἀποκάμει.

— Οἱ προσερχόμενοι εἰς τὰ Λουτρά Αἰδηψοῦ ἄς ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τὸ Στάδιον εὐρίσκουσι τὸν Ἡπειρώτην κ. Θεόδωρον Ζωσιμά πρόθυμον διὰ πᾶσαν εὐκολίαν. Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ δὲ τούτῳ ὑπάρχουσι δωμάτια εὐθηνὰ καὶ εὐάερα καὶ μαγειρικὴ ἀρίστη καὶ ἐκλεκτή.

— Δοὺς ἐν τῷ προπαρασκευαστικῷ τμήματι τῆς Βιομηχ. Ἀκαδημίας τὰς ἐνταύθις ἐξετάσεις ὁ κ. Θωμᾶς Φιλίππου Διαμάντης, υἱὸς τοῦ ἐν Καΐρῳ γνωστοῦ εργοστασιάρχου κ. Φιλίππου Διαμάντη, ἔτυχε τοῦ ἐπιζήλου βαθμοῦ «λίαν καλῶς».

— Μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως ἀναγράφομεν ὅτι ὁ συμπαθέστατος ἐκ Πρεβέζης νέος καὶ κάλλιστος φίλος κ. Ἰωάννης Θεοφ. Ἰωαννίδης, μετ' αὐστηροτάτην δοκιμασίαν ἐνώπιον τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ἀνηγορεύθη διδάκτωρ μετὰ τὸν ἐπίσημον βαθμὸν «λίαν καλῶς», ἐπὶ ξίως τῶν εὐρυτάτων ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ μελετῶν, δεχθεὶς τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῶν κ.κ. καθηγητῶν καὶ δλοκλήρου τοῦ ἀσφυκτικῶς παρισταμένου ἀκροατηρίου. Σφίγγομεν καὶ ἡμεῖς τὴν χεῖρα τοῦ νεαροῦ ἐπιστήματος, εὐχόμενοι τὸν πρακτικὸν βίον ἀνάλογον τῆς ἐπιστημονικῆς του ἀξίας καὶ συγχαίρομεν τοὺς τε σεβαστοὺς γονεῖς του καὶ τὴν ἰδιαίτην πατρίδα του Πρεβέζαν, ἀποκτίσασαν λαμπρὸν ἐπιστήμονα.

ΕΥΓΥΣΚΟΜΕΘΑ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παρακαλέσωμεν διὰ τελευταίαν φοράν τοὺς καθυστεροῦντας τὰς συνδρομὰς τῶν εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ἡπείρου» νὰ μὴ κωφεύωσι, διότι πλέον δὲν δύναμεθα εἰς καθὲ συνδρομητὴν καθὲ λίγῳ νὰ γράφωμεν δελτάρια καὶ νὰ δαπανώμεν ἀσκοπῶς εἰς ταχυδρομικά. Διὰ τοῦτο δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κωφεύουν εἰς τὸ μέλλον θὰ δημοσιεύωμεν πρόσκλησιν εἰς τὸ φύλλον καὶ ἂν τοὺς κακοφανῇ τὸ πταῖσμα εἶνε ἰδικόν των.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΗΠΕΙΡΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Εἶνε περιττὸν νὰ συστήσωμεν τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο καθὼς καὶ τὸν Διευθυντὴν αὐτοῦ, διότι εἶνε εἰς ἅπαντας γνωστὸς διὰ τὰς εὐκολίας τὰς ὁποίας παρέχει εἰς τοὺς διερχομένους ἡμετέρας πατριώτας.

Μάτην ἀναμείναντες ἐπὶ δύο ἐβδομάδας ἀπάντησιν τινὰ παρὰ τῶν κ.κ. Κωνστ. Παπασταύρου καὶ Γεωρ. Σακκά εἰς τὴν ὑπ' ἡμῶν δημοσιευθεῖσαν διατριβὴν ἐν τῇ ἐφημερίδι «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» (φύλλον 5 Ἰουνίου ἐ. ἔ.), καὶ ἀπρωῶσαν τὸ κληροδότημα τοῦ κληρονόμου Δημ. Ζιτσαίου, συνεχίζομεν ταύτην σήμερον.

Πρὸ τούτου ὅμως κατὰ καθήκον ἐκφραζομεν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Ζίτσης πρὸς τὸν ἀξιότιμον διευθυντὴν τῆς ρηθείσης ἐφημερίδος, ὅστις, συνωδᾷ τῇ ἀρχῇ, ἦν προέθετο, ἥτοι τὴν πικρὴν σθένει προσπισιν τῶν Ἡπειρωτικῶν συμφερόντων, μετὰ μεγίστης προθυμίας ἐφιλοζήνησε τὴν διατριβὴν μας ἐν τῇ ἀξιότιμῳ ἐφημερίδι «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου».

Οἱ κ.κ. Κ. Παπασταύρος καὶ Γ. Σακκάς ἀντί, ὡς ὄφειλον, νὰ προβῶσιν εἰς δηλώσεις ἐξαγαγούσας τὴν κοινότητα Ζίτσης τῆς ἀδυναμίας του νὰ ὑπογράψῃ τὸ σκανδαλωδὲς προταθὲν πληρεξούσιον, δι' οὗ διωρίζετο ἀντιπρόσωπος τῆς Ζίτσης ὁ Νικ. Παπκνίδης, ἀντὶ νὰ πύσωσι τὸν μυστικισμὸν καὶ παραχωρήσωσι πλήρη ἐλευθερίαν εἰς τὴν Κοινότητα περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ πληρεξουσίου τῆς, διαλαλοῦσιν ἤδη, ὅτι πικρῶς θὰ μετανοήσωσιν οἱ Ζιτσαῖοι διὰ τὴν συμπεριφορὰν των, μὴ ὑποκύπτοντες τυφλῶς εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν προταθέντα!

Ἐσχάτως μάλιστα ὁ κ. Γ. Σακκάς ποιησάμενος σημαντικωτέρας καὶ ἐιδικωτέρας δηλώσεις, ἠπέλυσεν ἀπειλὴν μεγάλην καὶ φοβεράν (!) ὅτι θὰ ἀναγκασθῶσι μετὰ τοῦ κ. Κ. Παπασταύρου, διὰ τινος τῶν συγγενῶν, νὰ ἀκυρώσωσι τὴν διαθήκην, καὶ οὕτω κληρονομήσωσιν ἐξ ἀδιαθέτου τὸ μέγα ἐκ 400,000 φράγκων χρυσῶν ποσὸν αὐτοῖς οἱ δύο, εἰς οὓς οἱ λοιποὶ κληρονόμοι συγγενεῖς ἐξεχώρησαν τὸ δικαίωμά των.

Δεῦτε λάβετε φῶς !!

Τὰ πράγματα, ὡς βλέπετε, προπαρασκευάσθησαν ὑπὸ τοῦ προμηθίως Γ. Σακκά διὰ τὴν φυσικὴν των λύσιν !!! Πλὴν, κ. Σακκά, περικοπὴ ἐκ 400,000 φράγκων εἶνε μεγάλο χάπι καὶ πρόσθετε μὴ σταθῇ εἰς τὸν λαϊκὸν σου !!

Λοιπὸν κ. Κ. Παπασταύρος, εἰς δὲ ἰδιαίτητα ἀπέβλεπεν ἡ Ζίτσα μετὰ μεγάλης ἐμπιστοσύνης, καὶ ὅστις ἔχετε μεγίστην ἠθικὴν εὐθύνην διὰ τὸ κληροδότημα τοῦ Δημ. Ζιτσαίου, ὡς συγγενεὺς σας στενοῦ, λοιπὸν, κ. Γ. Σακκά, οὕτως ἐσκέπτεσθε νὰ μεταβάλλητε τὴν Ζίτσαν εἰς Ἑλβετίαν (!), γενόμενοι ἐκδοχεῖς τῶν δικαιωμάτων, ἵνα προβάλλητε τὸ γεγονός τοῦτο ὡς φόβητρον καὶ ὑποδουλώσῃτε τὴν κοινότητα Ζίτσης ἠθικῶς;

Πῶς; κ. Γ. Σακκά, τοιαύτας ἀπειλὰς διανοεῖσθαι, ὅταν ἔγραψες πρὸς τὴν Κοινότητα τὴν θρασυτάτην ἐκείνην ἐπιστολήν, σύ, Γ. Σακκά, δὲν ἐπιτρέπεις ἐπεμβάσεις τῇ κοινότητι Ζίτσης εἰς τὸ κληροδότημα ἀνδρὸς Ζιτσαίου, σύ, ὅστις, ὀφείλεις πᾶν ὅτι ἔχεις τῇ κοινότητι μας;

Καὶ ἀφοῦ δὲν ἐπιτρέπεις σὺ ἐπεμβάσεις εἰς μίαν κοινότητα, πῶς ἐτόλμησας νὰ ἀπευθύνῃς ἐπιστολήν μεγαλειτέρου ἐτι θράους εἰς τὸν Σεβαστὸν πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων Σύλλογον προσπαθῶν νὰ ἐπέμβῃ καὶ δοθῇ σοι, καίπερ ἀναρμοδιότατῳ ὅτι, λογοδοσία διὰ τὰ ἄπερ διαχειρίζεται κληροδότηματα Ζίτσης; ἂν ἀπεπέμψης μόνον παρὰ τοῦ Συλλόγου, ὅπως σοὶ ἤρμοζεν, ὡς ἐκ περιφρονήσεως τῶν ἀξιότιμων μελῶν τοῦ Σεβ. Συλλόγου, ἅτινα συγκαταλέγονται μετὰ τῶν ὑψίστης ἠθικῆς ἀξίας Ἑλλήνων, δὲν ἐτιμωρήθης, πρέπει νὰ μὲνης εὐχαριστημένος, ἀποφεύγων νὰ ἐπαναλάβῃς τοιαῦτα πειράματα καὶ μετὰ τὴν κοινότητα Ζίτσης, ἐπιδεικνύων οὕτω παραδειγματικὴν ἀγνοήσιν.

Τὰς σατανικὰς σκέψεις, κ. Γ. Σακκά, ἄς προσπαθεῖτε νὰ πραγματοποιήσῃτε, μεταβάλλοντες τὸν προορισμὸν ἱερῶν χρημάτων πρὸς παγίωσιν τῶν ἐργασίωσας, ὅσα βέβαιον ὅτι δὲν θὰ δυνηθῇτε νὰ φέρητε εἰς πέρας, δέον νὰ γνωρίζετε, ὅτι ζῆτε ὑπὸ Ἑλληνικῶν νόμων καὶ διὰ τὰς 40,000 φράγκων χρυσῶν, ἃς ἐκ τοῦ κλη-

ροδοτήματος Δ. Ζιτσαίου κρατεῖτε, πολὺ ἐνωρὶς θὰ σὰς ζητηθῇ παρὰ τῆς δικαιοῦχου Ζίτσης λογοδοσία· αἱ δὲ ἀπειλαὶ σου, ὅτι θὰ μᾶς καταμηνύσῃς διὰ τὰ ἐν ταῖς ἐφημερίσι γραφόμενα ἐναντίον σου, δὲν μᾶς φοβίζουσιν παντάπασιν, ἀλλὰ τοῦτο αὐτὸ ἐπιθυμοῦμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἐπιχυθῇ φῶς καὶ μόνον φῶς! εἴμεθα πρόθυμοι, ἵνα καὶ κατὰ τι πλανώμεθα, νὰ δώσωμεν λόγον καὶ νὰ ὑποστῶμεν τὰς συνεπείας τῆς πλάνης μας.

«Φρονίμου ἀνδρὸς οὐ δις ἐξαμαρτεῖν» τὸ λόγιον τοῦτο μᾶς ἐπέβηκε νὰ σκεφθῶμεν περὶ ὑμῶν ὀριμότερον, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἐφ' ἡμῖν εἰργασθήμεν, ὅπως ἀποτύχῃ, ὡς ἀπέτυχεν, ἡ προταθεῖσα ὑφ' ὑμῶν πληρεξουσιότης διὰ τὸν Ν. Παπκνίδην.

Μυριάκις ὑπεσχίθης νὰ δημοσιεύσῃς τὴν ἐργασίαν, ἣν διεξήγαγες διὰ τὸ κληροδότημα Δ. Φιλήτου, ἀλλὰ, καίτοι παρῆλθον 8 ὅλα ἔτη, ἰσχυρίζεσαι ὅτι δὲν ἠτοιμάσας ἐτι τὴν ὕλην (!) τῶρα ὅμως, ὅτε ἡ αἰτηθεῖσα ὑποτροφία διὰ τὸν υἱόν σου παρὰ τοῦ Σεβ. Συλλόγου, τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἀπέτυχεν, βεβαίως καὶ ἀνακαλύψεις θὰ κάμῃτε !!

Ἀλλὰ διὰ τὸ κληροδότημα Β. Σιελῆ, δι' ὃ φέρεις μεγίστην οὐθύνην, πῶς δὲν ἐλογοδότησας ἐτι πρὸς τὴν κοινότητα Ζίτσης, ὡς ὄφειλες; πῶς δικαιολογεῖς τὴν λήψιν τῶν ἐξακοσίων (600) εἰκοσαφράγκων, κ. Γ. Σακκά, ἅτινα ὁ διαθέτης ὤρισεν ὡς κεφάλαιον, ἐκ τῶν τόκων τοῦ ποίου θὰ σπουδάζῃ ἐν τέκνον σου; δὲν ὑπονοεῖται ὁ ὅρος «ἂν ζήσῃ ἡ ἀνζήσῃ καὶ σπουδάζῃ»; καὶ ἐπειτα πῶς αὐθαριέτως ἔλαβες τὸ κεφάλαιον σὺ πρὸ 5 ἐτῶν, ἐνῶ αὐτὸ δέον νὰ μείνῃ ἀθικτόν;

Ὑστερον ἀπὸ τοιαύτην μυστικότητα, ἀπὸ τοιαύτην συμπεριφορὰν, ἣν ἐτήρησας ὡς πρὸς τὰ ρηθέντα κληροδοτήματα, ἀπὸ τοιαύτην θρασυτάτην ἐπιστολήν, βεβαίως ἡ κοινότης Ζίτσης ἔπρεπε νὰ μὴ ἔχῃ τὴν ἐλαχίστην πρὸς σὲ ἐμπιστοσύνην καὶ ἐκλεξῇ πληρεξουσίου τῆς ἀνδρὰ ἀντάξιον τῆς ὑποθέσεως, ἀνδρὰ, πρὸς ὃν κρατεῖ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ δικαιοσύνη, τὸν ἀξιότιμον κ. Νικόλαον Γύραν, τραπεζίτην ἀπὸ 20ετίας ἐν Αἰγύπτῳ, Ζιτσαῖον, ὅστις πλεῖστα ἄχρι τοῦδε δείγματα ἐμπράκτου ἀγάπης πρὸς τὴν ἰδιαίτην του πατρίδα Ζίτσαν ἐπεδείξατο.

Οἱ παρεπιδημοῦντες ἐνταῦθα Ζιτσαῖοι παρακολούθησαν μετὰ πατριωτικῆς μερίμνης τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ζητήματος, ἐπεκροτήσαμεν ἐπὶ τῇ ὀρθοφροσύνῃ τῆς κοινότητος Ζίτσης, ἐπιδειξάσης οὕτω, ὅτι, ὅταν θίγηται καὶ ἐπ' ἐλάχιστον ἡ ἠθικὴ τῆς υπόληψις, ἡξεύρει νὰ ἐνοῦται εἰς ἐν συμπαγὲς ὅλον, ὅπως ἐπραξεν ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει, ὑποδείψασα μὲ φωνὴν πληρεξουσίου τῆς τὸν ἀξιότιμον κ. Νικ. Γύραν μὲ ἀπόλυτον ἐξουσίαν, ἵνα διευθετήσῃ τὰ τοῦ κληροδοτήματος Δ. Ζιτσαίου μετὰ τῶν κ. ἐκτελεστῶν, ὅπως νομίζῃ κάλλιον.

Τὴν βρεῖαν ταύτην ἐπὶ τὴν εὐελπιστοῦμεν, ὅτι ὁ ἀξιότιμος κ. Ν. Γύρας θὰ ἀποδεχθῇ μετ' εὐχαριοτήσεως χάριν τῶν συμφερόντων τῆς πασχούσης Κοινότητος, ἥτις θὰ τὸν εὐλογῇ αἰώνως καὶ οὕτω περισωθῇ τὸς κολοσπαικὰς περιστάσεις, ἣν ὁ ἀείμνηστος διαθέτης, Δ. Ζιτσαῖος, προώρισε πρὸς θεραπείαν τῶν ἀτυχῶν ὑπάρξεων.

Ὡς ἀπλοῖ δὲ πολῖται εἰ δὴ Ζιτσαῖοι ἐκράζομεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μας πρὸς πάντας τοὺς ἐργασθέντας μετὰ ζήλου, ἵνα ἀποτύχῃ ἡ προταθεῖσα πληρεξουσιότης ὑπὸ τοῦ Γ. Σακκά, δι' ἧς θὰ ἐδεσμεύετο ἠθικῶς ἡ Ζίτσα, ἰδίως δὲ πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Ἀθανάσιον Κατσουλίδην, ὃς παρέδρεν, ὅστις ἐπεδείξατο διαγώνην ἀρίστην ἐν τῇ προσπάθειᾳ τῶν κοινωτικῶν συμφερόντων, ἀρνηθεὶς σὺ μόνον νὰ ἐπικυρώσῃ ὡς πάρετρος (μαυχάτης), ἀλλὰ καὶ ὡς ἀπλοῦς μέλος νὰ ὑπογράψῃ τὸ διὰ παντῶν μέσων ἐπιδιωχθέν πληρεξούσιον. Ἀξίος καθ' ὅλα διοικητικὸς ἀντιπρόσωπος Ζίτσης.

Εἰς προσεχὲς φύλλον πραγματευθησόμεθα εἰδικώτερον περὶ τῆς διαγωγῆς Γ. Σακκά ὡς πρὸς τὰ κληροδοτήματα Φ. Φιλήτου καὶ Β. Σιελῆ.

Ἀθῆναι 16 Ἰουνίου 1898.

Μιχ. Κούμας δικηγόρος

Δ. Γ. Γάλαλης τελειόφ. ἱατρικῆς